

Majesteit, collega's, geachte aanwezigen,

Allereerst dank, Majesteit, dat u uw oor te luister legt tijdens dit bezoek aan het Drents parlement. Zoals onze voorzitter zojuist aanhaalde 'een bijzonder en uniek bezoek', gezien in de tijd die achter ons ligt.

Deel uitmakend van de CDA-fractie, maar ook deel uitmakend van het huidige college als gedeputeerde en zittend namens mijn partij als kandidaat gedeputeerde aan de formatietafel om te komen tot een nieuw college, stelde ik me de vraag vanuit welke invalshoek zal ik mijn bijdrage vanmiddag doen?

Dat kan als ingewikkeld klinken, maar is dat eigenlijk ook niet. Want wat is het thema vandaag vooral: het gaat om vertrouwen of het gebrek daaraan. Nooit was het vertrouwen in de politiek, blijkt uit onderzoeken, lager dan vandaag de dag. Zeven op de tien ondervraagden gaf in september 2022 aan weinig of heel weinig vertrouwen te hebben in de landelijke politiek. Nieuwe crises ontstaan terwijl oude nog niet zijn opgelost, vinden mensen, en daarom gaat het verkeerd met Nederland. We weten gelukkig dat er wel meer vertrouwen is in het gemeentebestuur en provinciebestuur. Maar het is wel reden tot zorg! Er is veel ongelijkheid en kansen zijn niet overal in ons land gelijk, laten ons de rapporten weten met de titel: 'Elke regio telt'. We verwachten er veel van 'Voor heel Nederland'. Want wat voor wereld willen we, voor ons en onze kinderen? En hoe gaan we dat bereiken? Het goede moet gedragen worden. Wat is het goede? En wie gaat het doen? Vertrouwen is het sleutelwoord in welke situatie of functie je je bevindt of beweegt, zo stel ik me voor.

In de afgelopen bestuursperiode wisten velen het Provinciehuis te vinden: er waren demonstraties van Extinction Rebellion en vier keer waren er grote boerenprotesten. Onze inzet was en is.....in gesprek gaan, met koffie en koek steevast bij de ontvangst. Want iedereen is welkom.

De zorgen zijn groot, voor landbouw en natuur zijn er grote opgaven. Ik noem het weleens de verlegenheid waarin we verkeren: er moet iets gebeuren, alles is gejuridificeerd, er liggen rechterlijke uitspraken, maar waar is de menselijke maat. Ik noem hier de onzekerheid in vele boerengezinnen en in het bijzonder de situatie van de pasmelders. Zij hebben te goeder trouw gehandeld en leven nu al 4 jaar in onzekerheid zonder vergunning voor hun bedrijf. We kennen voorbeelden van situaties waarvoor inmiddels excuses zijn aangeboden. Het

begroot mij dat er nog steeds geen oplossing is. Het is onze grote verlegenheid. Onze Staten hebben daar bij herhaling moties over aangenomen, daarmee aan het kabinet gevraagd zo snel mogelijk met een oplossing te komen. Het is nog steeds niet gebeurd.

Vertrouwen is groots, en ook weer niet. Want het begint in het gewone.

Soren Kierkegaard, Deens filosoof en theoloog, schreef: 'Ik ontdekte dat ik minder en minder te zeggen had, tot ik uiteindelijk stil werd en begon te luisteren'. Zo waar. Steeds meer is het nodig dat we weer gaan luisteren naar de mensen voor wie we het doen, ook hier in het Drents parlement. De komende periode, met nieuwe partijen in deze staten in nieuwe verhoudingen, wordt het nog belangrijker om de samenleving te betrekken bij grote vraagstukken zoals hoe krijgen we genoeg betaalbare woningen, energietransitie, toekomstgerichte landbouw, natuur en hoe gaan we om met de wolf. En reken maar nog veel meer onderwerpen..... Het is de gelegenheid die we samen invulling kunnen geven. In gesprek met respect voor elkaars opvattingen. Hier en buiten..... Van tekentafel naar keukentafel.

Majesteit; wat mij betreft maken we van deze verlegenheid een gelegenheid. Wij willen werken in vertrouwen aan een nog mooier Drenthe. We steken onze hand uit. Ieder op zijn of haar plaats, in zijn of haar rol. Solidariteit doen, met respect voor elkaar en recht betrachten.

Dank u wel.

Henk Jumelet.